

Výstřižková služba
Pražské informační služby
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Mladá fronta, Ostrava

30 V. 1962

MAJITELÉ KLÍČŮ A LEDOVÁ SPRCHA V DPB

d Dva úspěchy bezručovců

Dvě významné inscenace připravilo ostravské Divadlo Petra Bezruče svým divákům: úspěšnou dramatickou prvotinu básníka Milana Kundery »Majitelé klíčů« (téměř ve stejnou dobu ji nastudovala divadla v Praze, Brně a Olomouci), a dnes už klasickou Majakovského hru »Ledová sprcha«, jejíž text vzal důkladně »do pera« Rostislav Volf.

Hra »Majitelé klíčů« je skutečnou událostí sezóny — nestává se tak často, aby rukopisnou novinku studovala čtyři divadla najednou. Její myslitelská síla, její nový pohled na problém měšťačtví, dovolující nakonec nemilosrdný rozsudek, výborně napsané postavy i formou zajímavé řešení, rozvádějící uzlové okamžiky děje do básnických vln — to všechno už bylo dostatečně oceněno.

Ostravská podoba hry, jak ji s kolektivem herců, O. Schindlerem (scéna a kostýmy) a M. Klegou (scénická hudba) stvořil režisér Evžen Němec, je adekvátní především v tom hlavním: jak vášnivě a zaujatě sleduje zápas Jiřího Nečase s pouty, kterými ho svázala rodina »majitelů klíčů«, souboj mezi falešnou láskou, pokorným zápečnictvím a bezduchostí měšťačských životních norem na straně jedné a mravní očištnou, vzbouřením proti zotročení — o kupantskému i »majetnickému« — na straně druhé. Jestliže se však podařilo uhodit na správnou strunu u mladých manželů Nečasových (N. Divišková, A. Borovec), není tomu tak vždy u manželů Krůtových (R. Havelková, A. Minský). Jejich ztělesnění »ctihodné« maloměstské rodiny ponechává zdá se, v závěru, kdy je Jiřího odchod k partyzánům odsuzuje na smrt, přece jen příliš místa k pochybnostem, zda právě toto Kunderovo řešení je oprávněné.

(ane)